

Toespraak Gerolf Annemans – 1 mei 2013

‘De Vlaamse Lente’

Goede vrienden, Dames en heren,

Zoals we allemaal weten wordt 1 mei, het feest van de arbeid, traditioneel door de linkerkzijde en de socialisten opgeëist, inbegrepen extreem-links, dat vrolijk dweept met de Noord-Koreaanse Stalinistische dictatuur, zonder dat het politiek establishment of de media daar graten in zien. Dit geheel ter zijde.

Wij sluiten vandaag aan bij een traditie die wij al lang geleden hebben neergezet, om dat zelfverklaard monopolie van links te doorbreken met Vlaams Belang 1-meivieringen.

Trouwens : ik maak van de gelegenheid gebruik om u op het hart te drukken, de mei-symboliek gaat veel breder en veel verder. De lentevieringen, de meiboomplantingen enzoverder, zijn veel ouder dan dat socialisme, en zelfs veel ouder dan onze Christelijke cultuur. Zij hebben diepe wortels in de tijd en in de natuur.

Lente kan ook politiek zijn. We vergeten even de Praagse lente van weleer, die wij steunden in zijn verzet tegen het communisme maar die nadien uiteindelijk de mei-68-ers opleverde, de politiek-correcte linkse elite van vandaag. We vergeten ook de zogenaamde Arabische lentes, die schaamteloos en meteen naar een nieuwe ijstijd evolueren.

Laten wij van deze 1 mei-viering van 2013, het jaar waarin de lente zo lang op zich heeft laten wachten, een 1-meiviering maken -na de lange Belgische winter- een 1-meiviering maken die de start is van de Vlaamse lente.

De Vlaamse lente, als het moment waarop de Vlaming resoluut een streep trok onder zijn Belgisch verleden. Radicaal en resoluut een streep trok onder alle confederale tussenstations. Een streep trok door het boerenbedrog van al de politieke partijen die Belgisch en neo-Belgisch

blijven denken. Een Vlaamse lente waarin de Vlaming op de sneltrein stapte naar de onafhankelijkheid. De Vlaamse onafhankelijkheid die ons meer vrijheid, meer democratie, meer billijkheid en, jawel, ook meer sociale rechtvaardigheid zal opleveren.

De Belgische staat bewijst zich elke dag als een onwerkbaar bananenmonarchie die steeds meer haar eigen karikatuur wordt. Een toevluchtsoord voor rijke Franse miljardairs én voor OCMW-toeristen uit de Balkan.

Een belastingparadijs voor multinationals die even snel weer vertrekken als ze gekomen zijn. Een land met een spectaculair stijgende werkloosheid, een dalend jobaanbod, en méér kans om ontslagen te worden dan om te worden aangeworven. En tot slot ook het land dat wereldwijd in de kopgroep zit met de hoogste belastingdruk voor de modale burger, een belastingdruk die steeds meer Vlamingen vleugellam maakt.

De gewone Vlaming, die jaar na jaar voor de eindafrekening opdraait van dit koninkrijk van Coburg, zal nu ook nog eens moeten opdraaien voor de blanco check van 54 miljard Euro, uitgeschreven door de Belgische staat aan de restbank Dexia.

De gewone Vlaming, die ook zal opdraaien voor die andere blanco check van 500 miljoen euro aan het Brussels gewest, met dank aan de 6de staatshervorming. De gewone Vlaming die ook opdraait voor meer dan 40 miljard euro in Europese noodfondsen die, zonder ons daarin te kennen, worden leeggepompt door een selecte club die zichzelf "de Europese leiders" noemt.

De gewone Vlaming, die zich als een vreemdeling voelt in eigen stad, gemeente of dorp, dankzij een ons door de PS in de strot geduwd migratie- en asielbeleid.

Voor die gewone, doodgewone Vlaming wil het Vlaams Belang een stem, een spreekbuis, een hefboom zijn. Zoals u weet, mogen burgers van dit land nu voorstellen doen om slechte, overbodige en verouderde wetten af te schaffen. Ik vind dat een uitstekend initiatief, en zou nog een stap verder willen gaan: Vlaming, maak nu eindelijk eens een vuist, en schaf het slechte, overbodige en verouderde Belgisch circus zelf af. Vlamingen als ge een wet afschaft, hou het dan simpel, bevrijd uzelf en schaf meteen de Belgische Grondwet af!

Ja vrienden, die Vlaamse lente, misschien moet ik het wel zeggen (al hoop ik dat me niet hetzelfde trieste lot beschoren zal zijn als dat van deze Amerikaanse burgerrechtenactivist.)

misschien moet ik het wel zeggen -over de Vlaamse lente- met de historische woorden van Martin Luther King: *I had a dream*.

Ja, met u allen droom ik van een vrij Vlaanderen, een republiek waar men in Europa en de wereld naar opkijkt. Een economische tijger, een culturele hoogvlieger, maar ook dus een sociale natie. Een natie die actief zorgt voor zijn burgers en mensen niet ziet als losse flodders in een multiculturele soep.

Ja, ik droom van een onafhankelijke en zelfbewuste Vlaamse natie, waarin solidariteit geen opgedrongen ideologie is, maar een natuurlijk iets. Een vast gegeven binnen een volksgemeenschap.

Ja, ik droom. Ja, wij dromen. En wat dan nog: in de zaak van de Vlaamse lente zijn dromen géén bedrog. Laat dát mijn wens zijn aan u, op deze 1ste mei van het jaar 2013.

Goede vrienden,

Het donkerblauwe, door Europa opgedrongen jungle-kapitalisme, waarbij de bankencrisis nog maar het topje van de ijsberg vormt, is niet wat Vlaanderen nodig heeft. Het is niet waar het Vlaams Belang voor staat. **Wij willen het woord “solidariteit” uit het verdomhoekje van de PS-staat halen, we willen het ontsmetten en een nieuwe glans geven.**

Solidariteit is voor ons het tastbaar resultaat van samenhangigheid. Je moet weten met wie je solidair bent en waarom, anders wordt het een staatsdiefstal. **Solidariteit steunt dus op gedeelde waarden, het cultureel bad waarin we samen zitten, het gevoel van dezelfde wortels te hebben en van daaruit breed te kunnen groeien. Dat is de essentie van het volksnationalisme, waar wij voor staan.** Uiteindelijk stamt het woord “solidariteit” af van het woord “solidus”, dat verwijst naar iets hecht, gemeenschappelijk, vast.

En oh ja, solidariteit mag er zijn met andere volkeren en naties. Maar vooral dan is het een kwestie van willen, niet van moeten. Neen, Vlaanderen moet geen bekrompen en afgesloten samenleving worden zoals weldenkend links het graag voorstelt. En ja, wij zijn een volk van handelaars, reizigers, kunstenaars, die over de grenzen heen keken en kijken. En ja, wij willen best solidariteit betonen met volkeren die het minder breed hebben. Met de Grieken, de Portugezen, zelfs met de Walen. Maar die solidariteit mag geen verplichting zijn, noch een

blanco cheque zonder resultaatsverbintenis. Solidariteit die als een dwingende moraal wordt opgedrongen, is immers per definitie immoreel.

En dat is het hem nu juist. **Zowel België als Europa ontnemen ons het recht om solidariteit aan samenhang, en samenhang aan culturele identiteit te koppelen.** We moeten allemaal goede Belgen en goede Europeanen worden, omdat we vooral geen Vlaming mogen zijn. Als de socialisten de moslimhoofdhoed terug willen invoeren, dan weten ze waarom: het is een tactiek om de Vlaming mentaal te breken en onze eigen gemeenschapszin weg te vegen, zodat de linkse en de socialistische tollenaars van het establishment zichzelf kunnen opwerpen als de redders van uw pensioen, een truc die ze steeds opnieuw uit de kast halen als de verkiezingen in zicht zijn. Om een oude spreuk van een andere redder des vaderlands te parafaseren: *Wie gelooft die mensen nog?*

Wij van het Vlaams Belang zijn geen deel van het establishment. Het establishment inclusief het fameuze “middenveld”, weer iets typisch Belgisch: het geheel van syndicaten, ziekenfondsen en coöperaties, hele en half-gepolitiseerde belangenorganisaties, van het ACW tot Arco, en van het ABVV/FGTB tot Ethias,- heel dat kluwen van financiële belangen, machtsposities en persoonlijke connecties: het zijn parallelle bureaucratieën, naast de al bestaande staatsbureaucratie. Met als voornaamste doel, naast de eigen verrijking: mensen afhankelijk maken, de spontane verbondenheid van het volk vervangen door een soort loketverslaving.

Natuurlijk mogen werknemers zich verenigen in vakbonden. En ja, wij geloven in sociaal overleg. Maar neen, het is niet normaal dat een werkloze zich bij een vakbond moet aansluiten om zijn uitkering te kunnen krijgen. En neen, het is niet logisch dat een werknemersorganisatie voor bank speelt en speculeert met haar ledengeld.

Neen vrienden, wij staan niet in dat establishment en al die dinosaurussen van La Belgique unie et indivisible, staan voor ons en staan in de weg van de Vlaamse lente.

Beste vrienden, onafhankelijk zijn heeft een prijs, en die betalen wij graag. Onlangs ontvouwen wij onze nieuwe slagzin: “Echt. Onafhankelijk”. Inderdaad, wij hebben geen linken met de vakbond, met de ziekenkas, met de pers, of met banken. En wij laten onze oren niet hangen naar potentiële coalitiepartners.

Wij zijn een programmapartij. Wij stellen maar één belang voor ogen: dat van de kleine man, de gewone Vlaming. Enkel aan hen legt het Vlaams Belang verantwoording af. Voor ons hoeven uitnodigingen van het Paleis in Laken, of etentjes met de Cercle Lorraine niet. Het Vlaams Belang is en blijft de pionier én de harde krachtmotor van het Vlaamse verzet. Er moet minstens één partij zijn die luidop zegt en hamert, wat anderen hooguit omfloerst en dubbelzinnig in krantenkolommen fluisteren.

Neen, het Vlaams-nationalisme kan niet leven van uitspraken op zijn Belgisch: vandaag A en morgen B. Vandaag republiek, morgen federatie, overmorgen confederatie, om toch maar alle stallen van het kiesvee te kunnen voederen. Voor ons graag klare wijn en dan volle kracht voorwaarts.

Zopas konden we uit de pers vernemen dat José Happart, de man die er zijn levenswerk van maakte om de Vlaamse gemeente Voeren naar Wallonië proberen over te hevelen, *“met ons niet wil praten”*. Echt waar. Met alle Vlaamse partijen wil deze gedateerde bendeleider praten over de confederale staats hervorming, maar niet met het Vlaams Belang. Nu Beste José, wat ons betreft valt er niet te praten. Enkel na afloop van de definitieve opdeling van België. Dat is, wat ons betreft, het enige gespreksonderwerp. Verdelingsgesprekken over het Belgische verleden, niet meer over onze Vlaamse toekomst! Dus, beste José, u wil niet met ons praten, welnu : van 's gelijken !

Het feit dat een van de meest corrupte PS-politici –en dat wil wat zeggen-, die men zelfs als beheerder van de Luikse luchthaven zijn badge heeft afgenomen omdat men hem niet vertrouwt, *“niet met ons wil praten”*, beschouwen wij als een compliment voor onze partij. En dus ook als een affront voor al die Vlaamse partijen die de eer wél genieten, en waarvan ik niemand de uitnodiging publiek heb horen afslaan.

Beste vrienden.

Op 2 juni houdt het Vlaams Belang in Antwerpen zijn Sociaal Congres onder de titel "Sociale Volkspartij". Niet “zomaar” een congres: samen met onze nieuwe slagzin, kondigt dit evenement een nieuwe fase aan in het leven van onze partij. Als Vlaams-radicalen, sociale volkspartij bevestigen wij onze plaats op de politieke kaart, tegenover de

Belgicisten, tegenover het linkse establishment, maar ook tegenover de donkerblauwe slippendragers en zij die in staat zouden zijn om de factuur van de crisis naar de kleine Vlaamse man en vrouw door te schuiven.

Inderdaad, het nationalisme zal volks en sociaal zijn, of het zal niet zijn. Onze bekommernis om de gewone Vlaming eist dat we in deze crisistijd op sociaal vlak kleur bekennen. Het Vlaams Belang is de partij die de arbeiders, bedienden, de kleine zelfstandige, het modale Vlaamse huishouden in bescherming neemt. **Ik zal ze voor de gelegenheid Mark en Mia noemen: mensen die geen schuld hebben aan de crisis, geen geld hebben geparkeerd in belastingparadijzen, niet op de beurs spelen, maar die desalniettemin worden uitgenodigd om mee voor de crisis te betalen. Het gewone Vlaamse koppel dat het gat in hun portemonnee alsmaar groter ziet worden, door een falend Europa, het Belgische broddelbeleid, en een Vlaamse regering die tussen de twee zwalpt.**

Jawel, Vlaanderen is nog altijd een van de meest welvarende regio's ter wereld, want we zijn harde werkers. Maar onder de schone statistieken zit nog een andere waarheid. Meer dan 1 op 10 Vlamingen leeft onder de officiële armoedegrens. **Zo'n 100.000 gezinnen kunnen hun elektriciteitsrekening niet meer betalen. Dat gaat dan voor een groot deel niét over OCMW-toeristen uit Oost-Europa, of over migranten die heel hun familie uit Marokko laten overkomen. Dat gaat over onze eigen Vlaamse mensen, die niet rondkomen.** Werklozen, zorgbehoevenden, alleenstaande moeders, mensen met een mager pensioen. Vlamingen die de eindjes nog met moeite aan elkaar kunnen knopen, maar die dikwijls te trots zijn om bij het OCMW aan te kloppen.

Voor ons is Vlaamse sociale zekerheid EN sociaal, én zeker, én Vlaams. Iets van ons en voor ons. Een eigen zorgnet. Als Eurokritische partij huilen wij niet mee met de ultraliberale Euro-fanaten die ons het paradijs beloven, dankzij het “vrij verkeer van personen, goederen en diensten”. Dit Europa brengt ons géén vrijheid en nog minder welvaart. Vrachtwagenchauffeurs van bij ons komen niet meer aan de bak door de import van onderbetaalde loonslaven uit Oost-Europa. Zelfstandige stielmannen zien zich de kaas van tussen hun boterham halen door Poolse combi-brigades. En dan spreek ik uiteraard nog niet over de multinationals die hier neerstrijken, dankbaar van de notionele interest profiteren, en dan even snel weer verdwijnen. Onder het mom van de vrijheid en de open grenzen ruïneert men complete lokale economieën en de bijbehorende sociale weefsels. Een vrijheid die tot

slavernij leidt, is voor ons geen vrijheid. Laat het duidelijk zijn, op deze eerste dag van de Vlaamse lente : Voor dit Europa bedanken wij!

Vrienden, ik geef op deze 1ste mei het startschot van een sociale maand, waarin de partij zich in alle geledingen gaat bezinnen over haar sociaal programma, bezinnen en werken aan teksten die moeten uitmonden in dat sociaal congres van 2 juni, waarop ik u nu al wil uitnodigen.

Dáár, op 2 juni, willen wij aantonen dat volksnationalisme en sociale rechtvaardigheid twee kanten van één en dezelfde medaille zijn.

De tijd dringt. Zolang Wallonië en Brussel aan het Belgisch infuus liggen, zal onze eigen rekening nooit kloppen, en komen we in Grieks en Portugees vaarwater terecht.

Onze Vlaamse economie is sterk genoeg om een stevige sociale zekerheid voor onze eigen mensen te financieren. Maar niet om de bodemloze putten van de nv België te vullen. En ook niet om voor het OCMW van heel deze planeet te spelen.

Zoals Eric Ponette, van het Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid, het stelde: *“We zitten op de Titanic, en onze kinderen zullen in het ijskoude water spartelen.”*

Een bangelijk doembeeld, terwijl de Vlaamse regering maar rustig doorkeuvelt over trage hervormingen, bevoegdheidsoverdrachten, Copernicaanse omwentelingen en over het geslacht der confederalistische engelen. Voor ons, Vlaamse republikeinen, is het nu kwestie, de doerbeelden om te zetten in een radicale boodschap van hoop en daadkracht.

Terwijl, alsnog, de knoppen volop open komen in de natuur, kondigt het Vlaams Belang de Vlaamse lente aan, als een moment waarop een volk opstaat, zich verenigt, het onderlinge gekissebis laat varen, en zijn zelfbeschikking opeist. Niet straks, niet morgen, niet overmorgen. Maar vandaag, hier en nu.

Wij zullen er staan, samen met u, op de barricaden, het Vlaams Belang, in het Belang van Vlaanderen.

Ik dank u, hou zee!